

Sygn. Akt XVII AmC 1647/10

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2011 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: (del.) SSR Dariusz Dąbrowski

Protokolant: Piotr Grzywacz

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2011 roku, w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa Stowarzyszenia (...) z siedzibą w P.

przeciwko Bankowi Spółdzielczemu w W.

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

I uznaje za niedozwolone i zakazuje Bankowi Spółdzielczemu w W. wykorzystywania w obrocie z konsumentami postanowień wzorca umowy „Regulamin otwierania i prowadzenia rachunku oszczędnościowego (...) w złotych dla osób fizycznych” o treści: „Bank zastrzega sobie zmiany postanowień niniejszego Regulaminu.” (§26 ust. 1 regulaminu).

II zasądza od Banku Spółdzielczego w W. na rzecz Stowarzyszenia (...) z siedzibą w P. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

III nakazuje pobranie od Banku Spółdzielczego w W. na rzecz Skarbu Państwa Sąd Okręgowy w Warszawie kwoty 600 (sześćset) złotych tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych,

IV zarządza publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt pozwanego.

XVII AmC 1647/10

UZASADNIENIE

Stowarzyszenie (...) z siedzibą w P. wniosło w dniu 28.05.2011 roku pozew o uznanie za niedozwolone i zakazanie wykorzystania w obrocie z konsumentami §26 ust. 1 wzorca umowy o nazwie „Regulamin otwierania i prowadzenia rachunku oszczędnościowego (...) w złotych dla osób fizycznych” wykorzystywanego przez Bank Spółdzielczy w W. o treści: „Bank zastrzega sobie zmiany postanowień niniejszego Regulaminu.”. W ocenie powoda wskazane postanowienie stanowi niedozwoloną klauzulę abuzywną, gdyż jest rażąco sprzeczna z dobrymi obyczajami i narusza uzasadniony interes konsumentów. W sposób sprzeczny z prawem cywilnym przewiduje, że bank będzie uprawniony do zmiany regulaminu bez wskazania jakichkolwiek ważnych przyczyn dla dokonania tego, a podobny zapis został wpisany do rejestru pod numerem wpisu 93.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, gdyż wbrew twierdzeniom powoda kwestionowana klauzula ma inne brzmienie niż wskazana w uzasadnieniu pozwu i wpisana do rejestru. Następnie pozwany stwierdził, że Bank ma prawo odmówić zawarcia umowy rachunku bankowego w przypadku powzięcia podejrzenia, że wnioskodawca usiłuje wprowadzić do obrotu środki pochodzące z nielegalnych źródeł lub gdy jego adres zamieszkania usytuowany jest poza obszarem działania Banku. .

Obie strony wnosili o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Bezspornym w niniejszej sprawie jest, iż Bank Spółdzielczy w W. jest osobą prawną wpisaną do Krajowego Rejestru Sądowego, działającą na podstawie przepisów prawa bankowego i prawa spółdzielczego. (k. 16-19)

W ramach prowadzonej działalności pozwany posługuje się wzorcem umowy o nazwie „Regulamin otwierania i prowadzenia rachunku oszczędnościowego (...) w złotych dla osób fizycznych” (k.4 – 5). We wzorcu tym w §26 ust. 1 zawarte jest postanowienie o treści: „Bank zastrzega sobie zmiany postanowień niniejszego Regulaminu.”

Stosowany przez pozwanego wzorec umowny był w formie wydruku, podzielony na mniejsze kolejno ponumerowane jednostki redakcyjne, nie zostały w nim pozostawione żadne wolne miejsca na dokonanie dodatkowych postanowień, nie ma również możliwości zmiany istniejących. Pozwany nie negocjował faktu wykorzystywania wzorca.

Nadmienić należy, że treść odpowiedzi na pozew nie znajduje uzasadnienia w treści pozwu. Wnioski znajdujące się w odpowiedzi na pozew w żadnym wypadku nie są twierdzeniami związanymi z kwestionowaną klauzulą abuzywną.

Zgodnie z art. 385¹§ 1 KC postanowienie umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiąże go, jeżeli kształtuje jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy. Nie dotyczy to jednak postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Uznanie postanowienia umownego za niedozwolone i wyeliminowanie go z obrotu wymaga zatem łącznego spełnienia następujących przesłanek:

- postanowienie umowy zawieranej z konsumentem nie zostało uzgodnione indywidualnie – tj. konsument nie miał rzeczywistego wpływu czyli nie podlegało negocjacom, lecz zostało narzucone konsumentowi;
- prawa i obowiązki konsumenta ukształtowane zostały w sposób w sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco naruszają interesy konsumenta;
- postanowienia umowne nie dotyczą sformułowanych jednoznacznie głównych świadczeń stron.

Zakwestionowane w pozwie postanowienie „Regulaminu”, dotyczy sytuacji, w której Bank może wypowiedzieć umowę prowadzenia rachunku, a zatem nie dotyczy głównego świadczeniem stron w umowie rachunku bankowego.

Zdaniem sądu zapis ten jest sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco narusza interes konsumentów.

Przyjmuje się, że istotą dobrego obyczaju jest szeroko rozumiany szacunek do drugiego człowieka (tak np. wyrok SN z 8 czerwca 2004r., ICK-635/03). Z dobrymi obyczajami kłóci się zatem takie postępowanie, którego celem jest dezorientowanie, wykorzystanie niewiedzy konsumenta przy kształtowaniu stosunku prawnego, nierzetelne i nierównorzędne traktowanie konsumenta. Rażąco naruszenie interesów konsumentekich przejawia się zaś przede wszystkim w rażąco niekorzystnym ukształtowaniu sytuacji ekonomicznej konsumenta. Z taką sytuacją mamy, w ocenie Sądu, do czynienia w niniejszej sprawie.

Zdaniem sądu z treści zapisu znajdującego się w Regulaminie powinno wynikać, z jakiego powodu dochodzi do zmiany obowiązującej między stronami umowy, przypadki te powinny być wymienione, tak aby konsument miał pewność, co do obowiązujących zasad. Zapis taki powoduje niejasną sytuację konsumenta i może stanowić podstawę do dowolności interpretacyjnej kontrahenta, co do tego jakie przyczyny mogą stanowić podstawę do obowiązującego regulaminu.

Tego rodzaju zapis stanowi więc nierównorzędne i nierzetelne traktowanie konsumenta jako strony umowy, godząc w sposób rażący w jego interes ekonomiczny. Konsument po zawarciu umowy powinien mieć poczucie pewności co do wykonania umowy.

Z tych względów na podstawie art. 385¹ kc uwzględniono żądanie pozwu i na podstawie art. 479⁴² § 1 kpc orzeczono jak w sentencji wyroku.

Na podstawie art. 479⁴⁴ kpc zarządono publikację prawomocnego wyroku.

Na podstawie art. 98 kpc orzeczono o kosztach postępowania.